dãni Juxta illos versus Omne necesse
valet impossibile quasi nullus. Possibi
le quidã quidaʒ nõ possibile nõ. Et per
h' ptʒ de multiplicitate. q̃litate. quãtita-
te ꝓpositionũ modaliũ que req̃runt ad
ostendendũ eq̃pollẽtias ipaꝝ. Cõtra
p̃dicta arguit̃ p̄rio sic ſm hũc modũ pos-
sibile põt fieri infinite ꝓpões modales g̃
male d̾ ꝙ solũ ſm ipm fiũt q̃tuor ꝓposi
tiones modales. Scđo sic. Oẽs ꝓpo-
sitiões de eodẽ modo sunt eedeʒ i specie
eo ꝙ modales spẽ distiguũt̃ ex pte mo
di q̃ est forma ꝓpõis modalis. g̃ nullus
mod⁹ facit q̃tuor ꝓpões modales disti
ctas spẽ. Tertio sic. Ista ꝓpositio for-
tẽ currere nõ est possibile. ⁊ silr alie vbi
possibile negatur nõ sunt de possibili sed
de inpossibili vel necessario. ergo male
dicitur ꝙ possibile facit vnam proposi-
tioneʒ negatiuã ex pte modi. Quar-
to sic. Cuiuslibet rei est tm̃ vna forma h'
q̃litas est forma ꝓpositiõis g̃ vni⁹ ꝓpõis
modalis est vna q̃litas. ⁊ sic in ipis nõ
põt accipi multiplicit̃ q̃litas ¶ Quito sic
Modus i modalib⁹ se habʒ p modum
forme g̃ in ipis nõ sumit̃ quãtitas ex p
te modi ¶ Ad pmũ d̾ ꝙ ſm hũc mo
dũ possibile ⁊ queciiq; aliũ põt fieri in-
finite ꝓpositiões in nũero. nõ tamẽ sunt
plures quã q̃tuor i spẽ. Et de illa multi
plicacõe specifica est h' ad ꝓpositũ ¶ Ad
scđm d̾ ꝙ licet oẽs modales de eodeʒ
ordine sunt eedẽ in spẽ essentiali ⁊ ex p
te modi tñ bene variant̃ spẽ accidentali
scʒ ex pte affirmatõis ⁊ negatiõis Ad
terciũ. licet ꝓpositio in q̃ negat̃ possibi-
le quãtũ ad significatũ eius sit de ipossi-
bili aut necessario. Non tñ est formalit̃
de ipossibili. q̾ ibi ponit̃ ſm vocem ille
mod⁹ possibile ¶ Ad q̃rtũ d̾ licʒ vni⁹
modalis est tm̃ vna forma p̾icipal. pos-
sunt tñ esse plures forme subordinate si
bi iuicem q̃rũ vna est min⁹ pncipalis ⁊
subordinat̃ alteri. sicut cõpositio dicti re-
spectu cõpositiõis modi cũ dicto ¶ Ad

q̃ntũ dicit̃. ꝙ quãtitas suppositoꝝ sumit̃
ex pte subiecti ⁊ materie ꝓpositiõis. tam
quãtitas tpm bene sumit̃ ex pte forme
Jdeo possunt sumi ex pte modi ampliã
tis cõpositionẽ vltra tempus eius

Harũ autẽ proposi

tionũ eq̃pollente ⁊c̃. Postq; autor de-
termiauit de multiplicatõe ꝓpositionum
modaliũ ad cognoscendũ eaꝝ eq̃pollen
tias. Hic cõsequẽter determiat in spãli
de eq̃pollentijs eaꝝ quaꝝ cognitio valʒ
ad cognoscendũ ꝯsequẽtias ꝓpositionuʒ
modaliũ q̾ inter eq̃pollẽtes semꝑ vna
ꝓpositio sequit̃ ad aliã ⁊ ecõuerso eo ꝙ
sunt eq̃pollentes in veritate ⁊ falsitate
simul ¶ Sciendũ pmo ꝙ hic magis in
spãli determiat̃ de eq̃pollẽcijs modaliũ
quã de cõuersionib⁹ eaꝝ eo ꝙ modales
eodem mõ cõuertunt̃ sicut ⁊ ille de ineẽ
et solũ ꝯuenit illis quãtũ ad dictũ Sed
eq̃pollentia nõ ꝯuenit ipis eodem mõ. si
cut illis de inesse q̾ in illis variat̃ eq̃pol
lentia. ⁊ etiã sumit̃ ex pte modi ampliã
tis cõpositionẽ ⁊ nõ ex pte subiecti ꝓpo
sitiõis sicut in illis de inesse. et etiã ipsis
cõueñt inquãtũ sunt modales. Jõ opor
tuit specialiter determiare de eq̃pollen-
cijs ꝓpõnũ modaliũ ¶ Sciendũ scđo
ꝙ p̃dcẽ eq̃pollẽtie q̃tuor regul' positis i
textu cognoscunt̃. Prima est. Cuicũq;
dicto affirmato attribuit̃ possibile eidẽ
attribuit̃ cõtingẽs ⁊ ab eodẽ remouet̃ i
possibile ⁊ ab ei⁹ ꝯdictorio opposito re
mouet̃ necesse. Cui⁹ rõ est. q̾ possibile
et ꝯtingens ꝯuertunt̃ g̃ cuicũq; attribuit̃
possibile eidem attribuit̃ ꝯtingẽs. h' pos
sibile ⁊ ipossibile cõdicũt. Jõ cuicũqʒ
attribuit̃ possibile ab eodẽ remouet̃ im
possibile. q̾ posito vno ꝯtradictorioꝝ
remouet̃ reliquũ. Et si aliqđ sit possibi-
le potest quãdoq; verificari. et suum cõ-
tradictorium potest esse falsum. Jdeo si
alicui dicto attribuat̃ ipossibile et suo cõ
t̃dictorio attribuit̃ necesse. Quarta re-

Secunda

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-220/0068
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG